Lietas Nr. C29451815
Lietas arhīva Nr. C-1512-16/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 6. septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese I. Rubina

rakstveida procesā izskatīja civillietu AS BIGBANK Latvijas filiāles maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015. gada 11. martā AS BIGBANK Latvijas filiāle cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/, lūdzot piedzīt no atbildētāja galveno parādu 1945,17 EUR, nolīgtos vai likumiskos procentus 658,10 EUR, līgumsodu 194,52 EUR, administrēšanas maksu 22,77 EUR, t. i., kopējo prasības summu 2820,56 EUR, tiesas izdevumus – valsts nodevu 347,56 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, kā arī noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatsummas.

Prasības pieteikumā norādīti tālākminētie argumenti.

Starp prasītāju un atbildētāju 2013. gada 15. augustā noslēgts aizdevuma līgums Nr. 1301501/13ia. Saskaņā ar minēto līgumu prasītāja izsniedza atbildētājam aizdevumu 1992,02 EUR apmērā ar gada procentu likmi 34,1381 %. Ar līgumu atbildētājs uzņēmās saistību atmaksāt aizdevumu un procentus maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā.

Atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus saskaņā ar līgumu. Prasītāja 2014. gada 12. maijā nosūtīja atbildētājam paziņojumu par atkāpšanos no līguma un lūdza izpildīt visas saistības līdz 2014. gada 25. maijam.

Atbildētājs parādu neapmaksāja un prasītājs vērsās tiesā ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014. gada 28. jūlija lēmumu pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas, jo brīdinājuma izsniegšana atbildētājam nebija iespējama. Uz prasības pieteikuma sastādīšanas dienu atbildētājs vēl joprojām savas saistības pret prasītāju nav izpildījis.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1720., 1722., 1756., 1759. panta 1. punktu, 1765., 1943. un 1945. pantu.

Līdz lietas izskatīšanai pēc būtības atbildētāja rakstveida paskaidrojumi par prasību tiesā nav saņemti. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22] panta pirmo daļu atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības, sniegta informācija par tiesas sastāvu un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams, tiesa nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Lietā noskaidrots, ka starp prasītāju un atbildētāju 2013. gada 15. augustā noslēgts aizdevuma līgums Nr. 1301501/13ia (*lietas 12. – 15. lapa*), kurā puses vienojas par aizdevuma 1992,02 EUR, kas saskaņā ar līguma noslēgšanas dienā noteikto Latvijas Bankas valūtas kursu ir ekvivalents 1400 Ls, izsniegšanu. Saskaņā ar līgumu aizdevums tiek izmaksāts vairākās daļās.

Civillikuma 1587. pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt ar līgumu uzņemtās saistības.

Prasītājas naudas pārvedumu veikšanu līgumā noteiktajiem mērķiem apliecina lietai pievienotie maksājuma uzdevumi (*lietas 16. – 19. lapa*). Līdz ar to uzskatāms, ka prasītāja izpildīja ar līgumu uzņemtās saistības un izsniedza aizdevumu pilnā apmērā.

Civillikuma 1943. pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš ir saņēmis. Tiesa atzīst par pierādītām prasītājas tiesības prasīt un saņemt neatmaksātā aizdevuma (galvenā parāda) atmaksu pilnā apmērā.

No prasītājas tiesai iesniegtā parāda aprēķina (*lietas 10.lapa*) izriet, ka neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 1945,17 EUR.

Civillikuma 1838. pants noteic, ka parāda samaksa ir jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādīšanas līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus tam, ka savas saistības pret prasītāju būtu nokārtojis lielākā apmērā nekā to norādījusi prasītāja. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto neatmaksātā aizdevuma pamatsummu un tiesa atzīst par pamatotu no atbildētāja par labu prasītājai piedzīt galveno parādu 1945,17 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu. Civillikuma 1757. pants noteic, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Saskaņā ar līgumu atbildētājs uzņēmās pienākumu maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu ar gada procentu likmi 88,73 %. Ievērojot 2010. gada 28. decembra Ministru kabineta noteikumus Nr. 1219 "Noteikumi par patērētāja kreditēšanu", procentu likme aprēķināta no aizdevuma summas atlikuma (*lietas 12. lapa*). Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto procentu aprēķinu un tiesa atzīst par pamatotu no atbildētāja par labu

prasītājai piedzīt nesamaksātos procentus 658,10 EUR par laika periodu kopš atbildētājs ir pārtraucis veikt maksājumus līdz līguma izbeigšanas dienai, t. i., no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā uz līguma noslēgšanas dienu) līgumsods ir jāmaksā par saistību nepildīšanu vai pienācīgu izpildi. Līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru nosaka līdzēji. Saskaņā ar Civillikuma 1720. panta 1. un 2. punktu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Atbildētājs noteiktajā termiņā parādu nav samaksājis, līdz ar to ir iestājies parādnieka nokavējums Civillikuma 1651. panta un 1652. panta 3. punkta izpratnē. Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības pieprasīt no atbildētāja līgumsoda samaksu.

Saskaņā ar līguma II. daļas "Līguma vispārējie noteikumi" 4.1. punktu atbildētājs uzņēmās pienākumu maksāt līgumsodu 1 % apmērā no nokavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu (*lietas 15. lapa*).

No prasītājas parāda aprēķina redzams, ka saskaņā ar līgumu aprēķinātais līgumsods par laika periodu no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam ir lielāks nekā prasītāja tiesas ceļā vēlas piedzīt no atbildētāja. Prasītāja ir samazinājusi līgumsoda apmēru līdz 10% no galvenā parāda summas.

Saskaņā ar tiesu praksē vairākkārt apstiprināto judikatūru, tiesai jāpārbauda līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšana un līgumsoda apmērs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (kā speciālo tiesību normu) kontekstā, neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda, vai nenorāda.

Tiesas ieskatā prasītāja, samazinot līgumsoda apmēru, ir rīkojusies atbilstoši godīgai darījumu praksei un aprēķinātais līgumsods ir vērtējams kā samērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas rezultātā iespējamo radīto zaudējumu prasītājai. Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu no atbildētāja par labu prasītājai piedzīt līgumsodu 194,52 EUR apmērā par periodu kopš maksājumu kavējuma dienas līdz līguma izbeigšanas dienai, t. i., no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja administrēšanas maksu 22,77 EUR apmērā par laika periodu no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam.

Līguma pamatnoteikumos puses vienojušās par to, ka aizņēmējs maksā administrēšanas maksu 2,85 EUR mēnesī saskaņā ar maksājumu grafiku. Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai administrēšanas maksu 22,77 EUR apmērā par laiku no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12.maijam.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenama valsts nodeva 347,56 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 352,26 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda cita starpā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Likumisko procentu apmērs noteikts Civillikuma 1765. pantā, t. i., seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1] , 250.[25] un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt AS BIGBANK Latvijas filiāles prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS BIGBANK Latvijas filiālei, reģistrācijas numurs 40103200513, galveno parādu 1945,17 EUR, nolīgtos procentus 658,10 EUR par periodu no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam, līgumsodu 194,52 EUR par periodu no 2013. gada 11. septembra līdz 2014. gada 12. maijam, administrēšanas maksu 22,77 EUR un tiesas izdevumus 352,26 EUR, kopā 3172,82 EUR (trīs tūkstoši viens simts septiņdesmit divi eiro un 82 centi).

Samaksa veicama uz AS BIGBANK Latvijas filiāles, reģistrācijas numurs 40103200513, kontu LV08HABA0551023395885, AS "Swedbank", kods HABALV22.

Noteikt AS BIGBANK Latvijas filiālei, reģistrācijas numurs 40103200513, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no neapmaksātā galvenā parāda (1945,17 EUR) līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) I. Rubina